

Ramazan Sevinci

“Göklere yalvaran çınarların
secdeye duruşu, gecenin
karanlığını süpüren günün
aydınlığı, ikindi akşama el
ederken, mutfaktaki kadının
telaşı, akşamı dört gözle bekleyen
yoksulun aşığıdır Ramazan.”

Meryem Aybike SİNAN

Kuşlar kervanı yola düşmeye hazırlanırken, bir güvercin gibi kondu omuzlarımıza güzeller güzeli Ramazan. Sessizliği kuşanan akşamlar, en güzel ilahilerini dokundurdu kulaklarımıza. Menzile ulaşan duaların keskinliğini muştulayan Ramazan güzelliği sardı yüreğimize ağını...

Hikmet kervanı yürüdü insanların üstüne, son soluk.

Ramazan, her evde ayrı bir güzeldir. Kiminde kalbin yetimliğine şefkat, kiminde tütmeyen ocaklara, bolluğa anahtardır. Satın kadranına düşen bir yıldız gibi kiminin kararmış dünyasına ışık dağıtır. Bazan da masaların üzerindeki hurmanın bilgeliğidir Ramazan. İncanın haritasındaki ezan çiçeğidir. On bir ayın arkasından çıkıp gelen, gülce bakışlı, bir kır gülüşüdür ruhumuza. Ramazan, gönül bahçemizdeki kandil çiçeğimize dir.

Günahları çoğalan caddeleri tülleyen bir derviş yürüyüşüdür.

Tenha esen saba rüzgârının elinden tutan, gönül kuşudur Ramazan. Ayların gerisinden hicret eden, Eyyub gibi sabırlı sofralara birer rahmet yağmuru gibi insicam eden bahari tarafımızdır. Mürekkebi kurumuş dillerin yeniden yazmışlığı, inkıtaya uğramış bakışların görmüşlüğü, okumuşluğudur Şehr-i Ramazan.

Viran ellerin yalnızlığı yaldızlayan bir yıldız şehrayinidir.

Kalenbek ağacından düşen tespih tanesi gibi her çekişte bizi

ulu dergaha yaklaştıran esma kokusu, seherin muştusuyla yola düşüp, akşamın sihriyle bereket taşan sofralardaki şefkatin çiçek açmasıdır ayların sultanı. Öfkenin mayınlarına set çeken, huzurun yumuşak elidir. Ruhların tedirginliğine bir Yunus dokunuşu, açlığın pervasızlığına tatlı bir kaylûle huzurudur. Şefkat ve merhametin,

“Tenha esen saba rüzgârının elinden tutan, gönül kuşudur Ramazan. Ayların gerisinden hicret eden, Eyyub gibi sabırlı sofralara birer rahmet yağmuru gibi insicam eden bahari tarafımızdır. Mürekkebi kurumuş dillerin yeniden yazmışlığı, inkıtaya uğramış bakışların görmüşlüğü, okumuşluğudur Şehr-i Ramazan. “

katar katar hiçliğe baş eğdirişidir.

Huzurun dillenip, kavganın susuşudur.

Bilcümle yaşanan acıların ilacı, çaresidir. Deruni şarkılara yağın, ilahi kelamdır. Zamanın yürümesi, günün dolanması, dağın taşın, insan-ı beşerle bir ağızdan “Yara-

dan”ı zikretmesidir. Kavl ü kararımız üzre “ bir divan” a durmamızdır. Akşam ezanı, kefilidir bu hicretin. Göçebeler gibi uzaklara giden mana erlerinin, aramıza dönüşüdür..

İyiden, güzelden, hoşluktan yana kalplere mührünü vuran hâtem kisvesidir.

Dört mevsim, yedi iklim arz-ı semayı dolaşarak, gittiği her mevsime rayihalar saçan bir seyyah-ı evliyadır. Acının dehlizlerinde dertnak olmuş yüreklerin, şefkate gülüşüdür.. İyiliğe ayarlanmış türkülerin söylenişi, çözülen düğümlerin bağlanmasıdır. Gecelerin sıcak bir pide gibi sahur kadranında bölünüşüdür.

Ramazan, akıp giden zaman ırmağında bir ceylan bakışıdır.

Göklere yalvaran çınarların secdeye duruşu, gecenin karanlığını süpüren günün aydınlığı, ikinci akşama el ederken, mutfaktaki kadının telaşı, akşamı dört gözle bekleyen yoksulun aşısıdır Ramazan. İkindiyi akşam sularına sarkıtan zamanın ağırlaşan, sabrı bileyen gün batışı, ufukta tüllenen günün ardından üzerimize sarkan akşamın, iftar düğümünü açışıdır.

Ramazan....

Menzile ayarlanmış duaların, kalplerden akışıdır. Hoş geldi, hoşluklar getirdi Şehr-i Ramazan.